

Programma van maatregelen Beervelde (Lochristi) – Kloosterstraat

Liesbeth Coremans en Natasja Reyns

Temse
2018

Gemotiveerd advies

Er werd een landschappelijk booronderzoek (projectcode: 2017I220) en een proefsleuvenonderzoek (projectcode: 2018A275) uitgevoerd, dat aangeeft dat er geen bijkomend archeologisch onderzoek meer nodig geacht wordt in het kader van de geplande vergunningsaanvraag.

Bureauonderzoek toonde aan dat het onderzoeksgebied archeologisch potentieel kent voor vondsten uit de steentijd tot de nieuwe tijd. Voor het noorden van het terrein is er een concrete verwachting naar de aanwezigheid van resten van historische bebouwing die te zien is op historische kaarten. Uit landschappelijk booronderzoek bleek dat geen natuurlijke aardkundige eenheden aanwezig zijn op het terrein waarin een goed bewaarde steentijd artefactensite aanwezig kan zijn. Archeologische sporen kunnen wel nog aanwezig zijn op het terrein. Om dit na te gaan werd een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd.

Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden sporen aangetroffen. Het gaat onder meer om paalsporen en kuilen die gedateerd worden in de late middeleeuwen tot de nieuwste tijd. Nagenoeg de helft van de kuilen bevindt zich op het noordelijk perceel van het onderzoeksgebied, waar op basis van historisch kaartmateriaal bebouwing aanwezig bleek in het verleden. Mogelijk houden de aangetroffen sporen verband met deze historische bebouwing. Resten van gebouwen werden echter niet vastgesteld. In het zuidoosten werden een aantal paalsporen aangetroffen met een uitgeloozd karakter. Ze leverden geen vondstmateriaal op, wat de datering ervan bemoeilijkt. De sporen van onbepaalde datering zijn veelal slechts ondiep bewaard, waardoor het moeilijk uit te maken is of het om natuurlijke sporen gaat of om de onderzijde van antropogene sporen. In de ligging van de sporen kon geen structuur herkend worden.

Omwille van de eerder lage densiteit aan sporen, de matige tot slechte bewaring van de sporen en het feit dat geen structuren vastgesteld werden in het voorkomen van de sporen, menen we dat het potentieel op kennisvermeerdering in geval van bijkomend archeologisch onderzoek te gering is om bijkomend archeologisch onderzoek te verantwoorden. De aanwezige sporen werden voldoende gedocumenteerd tijdens het uitgevoerde vooronderzoek, zodat behoud *in situ* of vervolgonderzoek niet nodig geacht worden. Er worden dus geen bijkomende archeologische maatregelen nodig geacht.

Omwille van de afwezigheid van potentieel op kennisvermeerdering worden de punten 7° en 8° van de Code van Goede Praktijk 12.5.1.3 niet uitgewerkt.

Naar aanleiding van het uitgevoerde archeologische vooronderzoek zijn geen verdere maatregelen vereist. Daarom wordt geen programma van maatregelen opgemaakt.